

Решение на Съда (осми състав) от 17 юли 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия

(Дело C-543/07) ⁽¹⁾

*(Неизпълнение на задължения от държава-членка —
Директива 2002/73/ЕО — Равно третиране на мъжете
и жените — Достъп до заетост — Професионално
обучение и повишаване — Условия на труд — Липса на
транспониране в определения срок)*

(2008/C 223/28)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: M. van Beek)

Ответник: Кралство Белгия (представител: D. Haven)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — В предвидения срок не са приети необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. за изменение на Директива 76/207/ЕИО на Съвета за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд (ОВ L 269, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 143).

Диспозитив

- 1) Като не е приело в определения срок всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. за изменение на Директива 76/207/ЕИО на Съвета за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по тази директива.
- 2) Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 37, 9.2.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Stuttgart — Германия) — Производство по дело във връзка с изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу Szymon Kozłowski

(Дело C-66/08) ⁽¹⁾

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателно-правни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите-членки — Член 4, точка 6 — Случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано — Тълкуване на понятията „пребиваващ“ и „се намира“ в изпълняващата държава-членка)

(2008/C 223/29)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Szymon Kozłowski

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Stuttgart — Тълкуване на член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3) — Възможност на изпълняващия съдебен орган да откаже изпълнението на европейска заповед за арест, издадена с оглед на изпълнение на наказание лишаване от свобода на лице, което се намира или пребивава в изпълняващата държава-членка — Понятия „пребивава“ и „се намира“ — Тълкуване на член 6, параграф 1 ЕС във връзка с членове 12 ЕО и 17 ЕО — Национално законодателство, което позволява на изпълняващия съдебен орган да третира различно издирваните лица, които отказват да бъдат предадени, в зависимост от това дали са граждани на изпълняващата държава-членка или на друга държава-членка

Диспозитив

Член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки трябва да се тълкува в смисъл, че:

— издирвано лице е „пребиваващ[о]“ в изпълняващата държава-членка, когато се е установило в последната като място на действително пребиваване, и „се намира“ в нея, когато в резултат на траен престой с определена продължителност в тази държава-членка е установило връзка с тази държава, чиято степен на близост е сходна с произтичащата от пребиваване;

— за да се определи дали между издирваното лице и изпълняващата държава-членка е налице връзка, която позволява да се заключи, че то попада в обхвата на понятието „се намира“ по смисъла на посочения член 4, точка 6, изпълняващият съдебен орган следва да направи обща преценка на редица обективни елементи, които характеризират положението на това лице, сред които по-конкретно фигурират продължителността, естеството и условията на престоя на издирваното лице, както и семейните и икономическите връзки, които то има с изпълняващата държава-членка.

(¹) ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Република Литва) — Производство, образувано по инициатива на Inga Rinau

(Дело C-195/08 PPU) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност на съдилищата и изпълнение на решения — Изпълнение по брачни дела и дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Искане да не се признае решение за връщане на неправолетно задържано в друга държава-членка дете — Спешно преюдициално производство)

(2008/С 223/30)

Език на производството: литовски

Препращаща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страна в главното производство

Inga Rinau

Предмет

Преюдициално запитване — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Тълкуване на член 21, член 23, член 24, член 31, параграф 1, член 40, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183 — Искане да не се признае в държавата-членка А постановено от юрисдикция на държавата-членка Б решение за връщане на дете, за което се приема, че е неправометно задържано в държавата-членка А от своята майка, на неговия баща, който живее в държавата-членка Б и на когото е предоставено упражняването на родителските права

Диспозитив

- 1) След вземането на решение за отказ за връщане и съобщаването му на съда по произхода, за целите на издаване на удостоверение, предвидено в член 42 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, спирането на неговото изпълнение, неговото изменение, отмяна или, при всяко положение, неговата липса на сила на пресъдено нещо или заместването му с решение за връщане, са без значение, доколкото връщането на детето не се е състояло в действителност. Тъй като не е изразено никакво съмнение относно автентичността на същото удостоверение и тъй като то е съставено в съответствие с формуляра, образец от който се намира в приложение IV към Регламента, възражението срещу признаването на решението за връщане е забранено, а сезираната юрисдикция само е длъжна да констатира изпълняемостта на удостовереното решение и да уважи искането за незабавно връщане на детето.
- 2) Извън случаите, в които производството е за постановяване на решение, удостоверение в приложение на член 11, параграф 8 и на членове 40–42 от Регламента, всяко заинтересовано лице може да поиска непризнаването на съдебно решение, дори ако предварително не е подадено искане за неговото признаване.
- 3) Член 31, параграф 1 от Регламент № 2201/2003, доколкото предвижда, че нито лицето, срещу което се иска изпълнението, нито детето, на този етап на производството няма право да представя факти по молбата, не се прилага към производство за непризнаване на съдебно решение, образувано без предварително да е внесено искане за признаване във връзка със същото решение. При това положение ответникът, който иска признаването, може да представя факти по молбата.

(¹) ОВ С 171, 5.7.2008 г.

Жалба, подадена на 22 май 2008 г. от Philippe Guigard срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 11 март 2008 г. по дело T-301/05, Guigard/Комисия

(Дело C-214/08 P)

(2008/С 223/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Philippe Guigard (представители: адв. S. Rodrigues и адв. C. Bernard-Glanz, avocats)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности